

Triggers uit een vorig bestaan

SAMEN DE KAR TREKKEN?

Reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele vertelt over Peter. Hij wil stoppen met zijn praktijk. Is dat werkelijk zo, of worden zijn gedachten nog beïnvloed door oud zeer? Een voorbeeld over hoe een storm uit een voorbij leven kan nawerken.

TEKST: MARIANNE NOTSCHAELE-DEN BOER

Peter (51) is therapeut. Hij heeft een goedlopende praktijk, maar overweegt plotseling om te gaan stoppen. Hij zegt: “Ik houd van mijn werk en cliënten, maar ik heb er geen zin meer in. Therapie doen is emotioneel zwaar en met sommigen is het trekken en duwen. Ik word er doodmoe van.” “Heb je een korte vakantie nodig, even er tussenuit, opladen? Kan iemand tijdelijk cliënten van je overnemen?” Somber kijkt hij me aan. Zijn altijd opgewekte houding is weg, zijn rug gebogen, zijn schouders hangen. Van mij verlangt hij eigenlijk geen hulp, als collega wil hij gewoon zijn ei kwijt. “Ik weet dat je niet op mijn advies zit te wachten, maar doe eens op een moment dat het jou past een visualisatie en zoek uit waarom je je cliënten opeens als zware last ervaart. Misschien zit er nog oud zeer in de weg. Ken je de cd *Healing your Past Lives* van Roger Woolger?” “Ja, die heb ik thuis liggen. Wie weet doe ik dat wel.” Een paar weken later kom ik Peter weer tegen. Hij ziet er opgeruimd uit en zegt: “Er zat inderdaad een oude gebeurtenis in de weg. Met mijn praktijk wilde ik stoppen, maar daar kijk ik nu heel anders tegenaan. Ik ga zelfs nieuwe cliënten aannemen!”

Vasthouden of loslaten?

Met zijn goedkeuring, vat ik hier Peters ervaring samen. Voorafgaand aan het beluisteren van de visualisatie had hij zich een beginvraag gesteld: ‘Waarom vind ik therapie doen met cliënten opeens zo zwaar? Het lijkt of ik niet meer vooruitkom met mijn cliënten. Het is trekken en duwen. Waar komt dat gevoel vandaan?’ De visualisatie gaf hem het volgende inzicht. Peter: “Mijn lichaam voelt koud aan. Alsof het hard waait. Ik sta in een storm. Ik duw en trek aan iets, dat niet vooruit wil. Ik wil schreeuwen: kom, we moeten verder! Ik ben doodmoe van al dat getrek. Ik word boos. Het schiet maar niet op. Het regent hard en het waait enorm. Ik zie een ouderwetse boerenkar, die vastzit in de modder. Ik duw en trek, maar ik krijg de kar niet los. De grote houten wielen zuigen zich vast

© Tekst: Marianne Notschaele-den Boer, RHA Publishing, WWW.VORIGELEVEN.NL

in de natte ondergrond. De rivier is buiten haar oevers getreden. Het water komt op ons af! Ik moet de kar laten gaan, ik móet loslaten! Ik voel me verdrietig. Mijn vriend zit boven op de kar, ik ga hem verliezen. Hij wil niet van de kar afkomen, hij wil onze eigendommen redden. Het gaat om huisraad, dat vastgebonden is met touwen op de kar. Samen zijn we op de vlucht voor het stijgende water. Ik laat de kar los. Water overal. Voor ik er erg in heb, zwem ik in de rivier, tegen stroom in. Dat is bijna ondoenlijk. Wat ik aan heb, is nat en zwaar. Al onze bezittingen zijn in het water terechtgekomen en weggespoeld. Maar ik leef nog! Loslaten was een juist besluit, ik kon de oever zwemmend bereiken. Mijn beste vriend verdronk, hij hield vast aan zijn spullen.”

Eén koffer

Peters toenmalige leven verliep na de verdrinking van zijn vriend weer normaal, maar het moment waarop hij zijn boeltje op de kar losliet en zijn vriend niet, bepaalde wél de rest van dat leven. Vaak vroeg hij zich af of hij niet nóg eerder had moeten vluchten, direct nadat de rivier buiten haar oevers trad en het water snel steeg. Hij nam zich voor om voortaan bij wassend water op tijd te vertrekken en zo weinig mogelijk spullen mee te nemen. In leven blijven is belangrijker dan goederen redden. Peter is een man die weinig waarde hecht aan materiële zaken. Zijn belangrijkste persoonlijke bezittingen passen in één grote koffer. En laat hij nou ‘toevallig’ een hekel hebben aan de alom bekende managers-uitspraak: samen de kar trekken. Een jaar geleden verhuisde hij vanuit Eindhoven naar Cuyk. Zijn woning met praktijk staat sindsdien op een prachtige locatie, met zicht op de rivier de Maas. De eerste keer dat hij meemaakte dat de uiterwaarden naast de rivier, na langdurige regenval, volliepen met hoogstaand water, werd hij nerveus. De altijd zo rustige Peter vroeg zich af of hij een vluchtplan moest opstellen. Wat moest hij doen als het rivierwater zijn praktijk bereikte? Een *trigger* van jewelste, die hem op onbewust niveau aan een ervaring in een voorbij leven deed denken. Gelukkig weet hij inmiddels dat ‘trekken en duwen aan cliënten’ niet hetzelfde is als trekken en duwen aan een in de modder vastzittende kar. Soms kan een regressie-visualisatie, in dit geval ‘Heel je vorige levens’, een stagnerend probleem vlot trekken. Peter is nog steeds therapeut. Met plezier helpt hij weer cliënten die zich emotioneel in zwaar weer bevinden of die vastlopen in relaties. De storm is gaan liggen. •

‘Soms kan een regressie-visualisatie een hardnekkig probleem verhelpen’